

det sikkert være klogere at tage Sagen op paa en anden Maade.

Forsøgslaboratoriet, som jeg vil tale en Smule om, er i sin Tid rejst i Tillid til afdøde Docent N. J. Fjords Navn, i Tillid til den udmærkede Forsøgsmand, han viste sig at være. Han har vistnok, saa vidt mig berettet, næsten altid faaet de Bevillinger, han har bedt om, og man har heller ikke nogen Sinde haft Grund til at fortryde de Bevillinger, man lagde ind under hans Ledelse. En Gang har han, efter hvad det er mig berettet, faaet Afslag, nemlig da han bad om at faa et andet Navn over Laboratoriets Dør, idet det Navn, der stod der, var fejlagtigt. Der stod: „Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskoles Laboratorium for landøkonomiske Forsøg“. Laboratoriet er ikke oprettet paa Foranledning af den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, men paa Initiativ af og i Tilslutning til praktiske Landbrugeres Arbejde, og derfor er Navnet forkert. Da Docent Fjord døde, og Pladsen skulde besættes paa ny, er man gaaet frem paa en noget anden Maade end ved det sidste Forstanderskifte. Den Gang, er det mig berettet fra to Sider, blev Spørgsmaalet forhandlet indgaaende i Finansudvalget. Man erkendte altsaa, at Sagen var af en saare omfattende Betydning, man maatte ty til at være i Overensstemmelse med Lovgivningsmagten paa dette Omraade. Den Gang Hofjægermester Friis traadte fra, er der gaaet frem paa en fra dette mere afvigende Maade, end det er heldigt for Fremtidens Forhold.

Efter hvad jeg kan skaffe mig oplyst, synes der ikke at være noget Tilsynsraad, nogen Overledelse med Forsøgslaboratoriet, det synes, som om Forstanderen for denne Institution staar ret selvstændig. Der er vistnok ved en administrativ Foranstaltning henvist til nogle Forhandlinger med Tilsynsraadet ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, og saa har man ogsaa gjort en Indstilling til Ministeriet, saa vidt jeg har kunnet skaffe mig oplyst, om at udnævne Hofjægermester Friis' Efterfølger. Men det lykkedes end ikke at faa Spørgsmaalet sat paa Dagsordenen, saa at f. Eks. et fraværende Medlem, Forstander Jørgen Petersen fra Dalum, en af Fjords mest udmærkede Assistenten, en Mand, der var særlig kendt med de Forhold, var ganske ukendt med det Spørgsmaal, før det var afgjort. Der var altsaa ikke Tale om at gaa til Finansudvalget eller andre Steder, det synes at være en forkert Udvikling, som der vil være Anledning til

at komme tilbage til for at faa den ændret.

Stillingen er nu saaledes, at jeg i fuld Tilslutning til, hvad den ærede Ordfører for mit Parti i Gaar udtalte, maa mene, at der mangler den fornødne Forbindelse mellem det praktiske Landbrug og Forsøgslaboratoriet. Jeg tror, at det vilde være i høj Grad heldigt, at der blev et særligt Tilsynsraad, en Direktion eller i alt Fald noget af en særlig Ledelse for dette Laboratorium for at sikre sig Forbindelse med det praktiske Landbrug. Laboratoriet har, som sagt, faaet sig en ny Forstander. Det vides ikke, om han har særlige Evner for at anlægge og lede et saadant Forsøgsarbejde, men man maa haabe, at man har været heldig i sit Valg, man tør ikke benægte det, men man tør heller ikke bekræfte det, dertil er Manden for ukendt. Forholdet er altsaa det, som Flertallets Ordfører udtalte, at hvad Laboratoriet fastslaar af fysiologiske Sætninger, vil ikke en eneste Fysiolog her i Landet anerkende. Og den ærede Ordfører kunde godt være gaaet et Skridt videre og have sagt: heller ikke i Udlandet, og det er et uheldigt Resultat af saa stor en Bevilling.

Nu har dette Laboratorium for nylig valgt en fysiologisk Medarbejder, med hvem det har ligget noget i Krig — det kan godt være, at det ikke har betydet saa overmaade meget —, og selv om der har været ført Samraad om den Ting, hvad jeg ikke ved, med Landbohøjskolen, er det dog lidt uheldigt, at Valget falder paa en Mand, Laboratoriet tidligere har ført Krig med. Der vil altsaa være Grund til at tænke over, om Valget er heldigt. Men heller ikke om Valget af den fysiologiske Leder har der været ført Forhandling med Tilsynsraadet ved Landbohøjskolen, hvad et Medlem af dette Tilsynsraad har underrettet mig om.

Den nævnte fysiologiske Medarbejder, som Laboratoriet nu har faaet, Professor Henriques, har for nogle Aar siden kritiseret Laboratoriet ret ubarmhjertigt, og Laboratoriet har ikke ladet det sidde paa sig uden at svare ham. Jeg staar her med en Beretning fra 1905, der i væsentlig Grad oplyser dette. Indtil 1900 deltog Henriques stadig i Forsøgslaboratoriets Møder, uden at det interesserede ham i nogen betydelig Grad, men det skal ogsaa siges, at Henriques ved disse Møder aldrig har givet gode Raad eller er fremkommet med en eneste ny Idé til et Arbejdes Udførelse, og det var klart for La-